

Napsal uživatel Pavel Černý
Pondělí, 04 Červenec 2022 01:27

Kdyby nebylo lidiček, kteří do svých aparátů zvěčňují kapely a muzikanty, mnozí z nás by ani nevěděli, že ten či onen muzikant existuje, nebo že to na dané akci tak či onak vypadá. Proto se s nimi seznámíme blíže. Prvním z nich v seriálu, který nevím v této chvíli kolik bude mít dílů, je nepřehlédnutelný člověk, jenž sice v současné době není až tak aktivní, zato jeho archivy dosahují - prý - nespočitatelné množství fotek. Můžeme si ho pamatovat třeba z jindřichohradecké Folkové Růže. Ve zmíněném okrese je velmi známý a býval i velmi žádaný na akcích netýkajících se hudby. Kromě toho je i zapáleným ochotníkem - například jako sultán Solimán z pohádky Lotrando a Zubejda. Ale nechme jej se vymluvit.

Jak se popral s otázkami -

1. Co tě přivedlo k focení, potažmo k focení hudebních akcí?

2. Máš nějakou fotografickou techniku, způsob, který tě nejvíc baví, charakterizuje?

3. Co nejvíc fotíš v současné době, případně čím se i jinak zabýváš? - a jak je pěkně sloučil dohromady - pan

Josef Böhm

.

Josef Böhm

narozen v roce 1957

Focení mě, jak se říká, „chytlo“ v roce 1970, to jsem začal navštěvovat fotografický kroužek a maminka mi koupila první fotoaparát Pionýr za 50 Kčs. Od té doby jsem už fotografování „neopustil“.

Ze začátku jsem se věnoval rodinným fotografiím a pořizování záběrů ze svých cest po Evropě. Od roku 1990 jsem začal také s dokumentací ochotnických divadel, sám jsem byl po mnoho let také aktivním hercem. Poté, co jsem nastoupil do redakce Deníku a poté Mladé fronty, stal se můj koníček profesí. Jako redaktor a fotoreportér jsem popisoval dění v kulturním a hudebním oboru. Mám hodně přátel mezi herci a muzikanty a folkovou hudbu mám nejradši. V mém archivu jsou tudíž tisíce fotografií z různých festivalů a koncertů, zejména z okolí Jindřichova Hradce. Poslední dva roky, kvůli pandemii, nefotím, a tak se věnuji třídění archivů a tvorbě fotoknih.

Za těch 52 let jsem samozřejmě, pokud mi to finance dovolily, stále pořizoval dokonalejší fotoaparáty. Od Pionýra za pár korun jsem se dopracoval k technice za desítky tisíc, ale to, že má člověk drahý foťák, neznamená, že udělá dobrou fotku. Jak se říká, musí mít „OKO“. Já jsem stále amatér a fotím podle pocitu, jak na mě ta která akce působí.

Naštěstí už jsem v důchodu, takže mám více času na své koníčky. Za poslední dva roky jsem vytvořil přes 20 fotoknih, ale kniha o muzikantech a koncertech je v pořadí. Odhadem mi její příprava zabere minimálně rok práce a stovky hodin u počítačů, ale těším se na to.

V současnosti ale připravuji dvě výstavy v Jindřichově Hradci. Bude to taková vzpomínka na mé pětadesátiny a mé rodné město.

Fotografové ve folku včera i dnes - 1.

Napsal uživatel Pavel Černý

Pondělí, 04 Červenec 2022 01:27

